

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2026 m. gegužės 5 d. Nr. S-2026/86 (7-2026/36)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Raimondos Juodkaitės ir Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – UAB) „A“ 2026-03-02 pateiktą skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-02-09 sprendimo Nr. 69-10. UAB „A“ atstovas advokatas A.A. bei Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos atstovas B.B. 2026-03-24 Komisijos posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

UAB „A“ (toliau – Pareiškėja) Komisijos prašė Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2026-02-09 sprendimą Nr. 69-10 (toliau – ginčijamas Inspekcijos / centrinio mokesčių administratoriaus sprendimas), kuriuo Pareiškėjai iš viso apskaičiuota 167 736,39 Eur mokestinės prievolės suma, panaikinti arba – alternatyviai – Pareiškėjos skundą grąžinti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Pareiškėja skunde išdėstė nesutikimo su ginčijamu sprendimu argumentus.

Dėl neteisingo paskolos teisinių santykių kvalifikavimo kaip pajamų natūra.

Inspekcijos išvada, kad Pareiškėjos lėšomis buvo apmokėtas fizinio asmens C.C. (toliau – C.C., Pareiškėjos vadovas ir vienintelis akcininkas) įsigytas turtas – jachta (duomenys neskelbtini) (toliau – jachta, jachta (duomenys neskelbtini)), taip pat su šio turto išlaikymu susijusios išlaidos, todėl šių išlaidų suma laikytina C.C. gautomis pajamomis natūra, prieštarauja faktinėms bylos aplinkybėms.

Tarp Pareiškėjos ir C.C. 2025-05-28 buvo sudarytos paskolos sutartys Nr. 2025/05/28-001 ir Nr. 2025/05/28-002, kurių pagrindu C.C. buvo suteikta 82 645,50 Eur paskola, nustatant 8 proc. metines palūkanas ir aiškiai apibrėžiant paskolos gavėjo pareigą grąžinti paskolą bei sumokėti palūkanas. Pareiškėjos įsitikinimu, civilinių paskolos teisinių santykių pagrindu C.C. įgijo ne teisę neatlygintinai gauti Pareiškėjos lėšas, bet civilinę prievolę šias lėšas grąžinti su palūkanomis. Šią prievolę C.C. visiškai įvykdė 2026-01-15 mokėjimo pavedimu. Pasak Pareiškėjos, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.870 straipsnio 1 dalies nuostatomis, paskolos gavėjas įgyja ne pajamas, o prievolę, tuo pačiu paskolos davėjas įgyja reikalavimo teisę. Be to, pagal Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 2 straipsnio 15 dalį pajamomis natūra laikoma gyventojų neatlygintinai gauta nauda. Esminis pajamų

natūra požymis yra neatlygintinumas, t. y. ekonominė nauda, kurią asmuo gauna neturėdamas pareigos jos grąžinti. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje pažymėta, kad paskolos sutartis, kuria nustatoma prievolė grąžinti skolą ir mokėti palūkanas, patvirtina prievolės egzistavimą, o ne pajamų gavimą¹. Todėl neegzistuoja esminis pajamų natūra požymis – neatlygintinai gauta nauda. Vien dėl to, kad lėšos buvo perduotos paskolos pagrindu ir vėliau grąžintos, jos negali būti kvalifikuojamos kaip pajamos natūra.

Dėl nepagrįsto Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 69 straipsnio taikymo. Pagal MAĮ 69 straipsnio nuostatas mokesčių administratorius turi teisę neatsižvelgti į formalią sandorių išraišką ir nustatyti tikrąjį jų turinį tik tuo atveju, kai nustatoma, kad sandoriai sudaryti siekiant išvengti mokesčių mokėjimo. LVAT yra ne kartą pažymėjęs, kad MAĮ 69 straipsnis negali būti taikomas automatiškai vien dėl to, kad sandoriai sudaryti tarp susijusių asmenų ar kad jų pagrindu atsiranda mokestinės pasekmės, palankesnės mokesčių mokėtojui. Šios normos taikymui būtina nustatyti, kad sandoris neturėjo jokio ekonominio turinio ar kito teisėto tikslo, išskyrus mokestinės naudos gavimą. Ginčo atveju tokios aplinkybės nenustatytos. Priešingai, tarp Pareiškėjos ir C.C. buvo sudarytos realios paskolos sutartys ir C.C. gautas lėšas bei palūkanas sumokėjo. Skunde Komisijai nurodyta, kad tai paneigia prielaidą, jog paskolos sandoriai buvo sudaryti tik formaliai ar siekiant išvengti mokesčių. Pareiškėjos nuomone, aplinkybė, kad paskolos sutartys buvo sudarytos vykstant mokestiniam patikrinimui, savaime nepaneigia jų galiojimo ar realumo. Centrinis mokesčių administratorius neįrodė, kad paskolos sutartys buvo fiktyvios, apsimestinės ar sudarytos tik siekiant išvengti mokesčių mokėjimo. Vien tik aplinkybė, kad paskolos sutartys buvo sudarytos tarp susijusių asmenų, savaime nesudaro pagrindo taikyti MAĮ 69 straipsnio nuostatų. LVAT teigimu, turinio viršenybės prieš formą principas gali būti taikomas tik nustačius tikrąjį sandorio turinį ir negali būti grindžiamas vien prielaidomis².

Dėl nepagrįsto ekonominės naudos pripažinimo ir neįrodyto pajamų natūra fakto. Esminė pajamų natūra pripažinimo sąlyga yra realus ekonominės naudos gavimas. Inspekcija tokių aplinkybių nenustatė.

Pareiškėjos nuomone, ginčijamame sprendime apsiribota formalia išvada, kad mokesčių mokėtojos patirtos išlaidos jachtos įsigijimui ir išlaikymui savaime laikytinos C.C. gauta nauda, tačiau mokesčių administratorius nenustatė, koku laikotarpiu C.C. naudojosi jachta savo asmeniniams tikslams, kokia apimtimi, kokią konkrečią ekonominę naudą jis iš to gavo, ar tokia nauda buvo neatlygintinė. Pareiškėjos nuomone, aplinkybė, kad jachta nebuvo naudojama jos ekonominiame veikloje ir negeneravo pajamų, savaime nepatvirtina, jog jachta buvo naudojama C.C. asmeniniams tikslams. Net jeigu būtų konstatuota, kad C.C. naudojosi Pareiškėjos lėšomis, toks naudojimas buvo laikinas ir atlygintinis, nes už naudojimąsi lėšomis buvo sumokėtos palūkanos. Pagal LVAT praktiką mokestinė prievolė gali atsirasti tik nuo faktiškai gautų pajamų, t. y. realiai gautos ekonominės naudos³.

Dėl MAĮ 67 straipsnyje nustatytos įrodinėjimo pareigos pažeidimo. Inspekcija pažeidė MAĮ 67 straipsnio nuostatas, nes neįvykdė pareigos pagrįsti mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčių sumas ir su jomis susijusias aplinkybes. Išvada, kad C.C. gavo pajamas natūra, grindžiama prielaidomis. Tarp Pareiškėjos ir C.C. egzistavo realūs paskolos teisiniai santykiai, kurie buvo visiškai įvykdyti. Ši išvada taip pat atitinka GPMĮ 9 straipsnio

¹ LVAT 2020-02-18 sprendimas adm. byloje Nr. A-1798-968/2020;

² LVAT 2011-04-14 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1111/2011;

³ LVAT nutartis adm. byloje Nr. A-517-442/2017 ir Administracinė byla Nr. eA-1115-575/2025;

nuostatas, pagal kurias pajamomis natūra laikoma tik gyventojų neatlygintina gauta ekonominė nauda.

Dėl neteisingo taikos sutarties ir restitucijos teisinių pasekmių kvalifikavimo. Inspekcija sprendime reikšmingą dalį savo išvadų grindė 2025-05-28 taikos sutarties (toliau – ir 2025-05-28 taikos sutartis), sudarytos tarp Pareiškėjos, C.C. ir UAB „B“, turinio aiškinimu ir šios sutarties pagrindu atkurtomis teisinėmis pasekmėmis. Inspekcija nurodė, kad 2025-05-28 taikos sutartimi pripažinus jachtos perleidimo sandorius negaliojančiais nuo jų sudarymo momento ir atkūrus pirminę padėtį, patvirtinama aplinkybė, jog tikrasis jachtos įgijėjas buvo C.C., todėl Pareiškėjos patirtos išlaidos laikytinos šio fizinio asmens gauta nauda.

Skunde pažymėta, kad pagal CK 6.145 straipsnio 1 dalį, pripažinus sandorį negaliojančiu, taikoma restitucija, t. y. kiekviena šalis privalo grąžinti kitai šaliai tai, ką yra gavusi pagal sandorį. Restitucija savaime nesukuria pajamų ar ekonominės naudos, o tik nustato pareigą grąžinti tai, kas buvo gauta be teisinio pagrindo. Pareiškėja atkreipė Komisijos dėmesį į tai, jog 2025-05-28 taikos sutartimi buvo išspręstas šalių ginčas ir sureguliuoti tarpusavio atsiskaitymai, o šios sutarties pagrindu tarp Pareiškėjos ir C.C. susiformavo piniginiai reikalavimai, kurie vėliau buvo įforminti paskolos sutartimis. Taikos sutartis ne tik nesukūrė C.C. pajamų natūra, bet priešingai – patvirtino jo piniginę prievolę Pareiškėjai.

Dėl nepagrįsto pajamų natūra dydžio ir mokesčių bazės nustatymo. Inspekcija nepagrįstai konstatavo, kad C.C. gautos pajamos natūra sudaro visą Pareiškėjos patirtų išlaidų jachtos įsigijimui ir išlaikymui sumą, t. y. 232 545,50 Eur, ir nuo šios sumos apskaičiavo gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM) bei valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSD įmokos) ir privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokos). Pagal GPMĮ nuostatas pajamomis natūra laikoma tik faktiškai gauta ekonominė nauda, o ne visos su turtu susijusios išlaidos ar turto įsigijimo vertė. Be to, pagal Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašą (toliau – ir Aprašas)⁴, tais atvejais, kai gyventojas naudoja juridinio asmens turtu, pajamos natūra turi būti nustatomos pagal tokio turto naudojimosi tikrąją rinkos kainą, o ne pagal turto įsigijimo vertę.

LVAT yra išaiškinęs, kad ne bet kokia nauda gali būti laikoma pajamomis natūra, o tik tokia, kurios gavimas ir dydis yra nustatyti ir įrodyti, ir kad kiekvienas konkretus atvejis turi būti vertinamas individualiai⁵. Skunde nurodoma, kad Inspekcija, nenustačiusi nei tariamai gautos ekonominės naudos fakto, nei jos dydžio, nepagrįstai ir savavališkai visą jachtos įsigijimo vertę prilygino pajamoms natūra, t. y. nebuvo objektyviai nustatyta mokesčių bazė, todėl apskaičiuotos mokesčių sumos neturi teisinio pagrindo.

Dėl nustatyto Aprašo pažeidimo. Pagal Aprašo nuostatas, kai gyventojas naudoja jam nepriklausančiu turtu, pajamomis natūra laikoma tokio naudojimosi ekonominė nauda, kuri turi būti įvertinama pagal šio turto nuomos tikrąją rinkos kainą už faktinį naudojimosi laikotarpį.

Pareiškėja papildomai pažymėjo, kad jachtos nuosavybės ir valdymo santykiai ginčo laikotarpiu keitėsi – jachta buvo perleista Pareiškėjai, vėliau perleista UAB „B“, o taikos sutarties pagrindu nuosavybės teisė buvo pripažinta C.C.. Nepaisant to, mokesčių administratorius nepagrindė, kodėl tokios pajamos buvo priskirtos būtent Pareiškėjai, neįvertinus kitų šių teisinių santykių dalyvių vaidmens ir neidentifikavus konkretaus laikotarpio, kuriuo tariamai buvo gauta ekonominė nauda.

⁴ Aprašas patvirtintas Lietuvos Respublikos finansų ministro 2009-05-19 įsakymu Nr. 1K-162 „Dėl Pajamų, gautų natūra, įvertinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (2010 02 19 įsakymo Nr. 1K-039 redakcija, galiojanti nuo 2010 02 24);

⁵ LVAT 2021-02-17 nutartis adm. byloje Nr. eA-419-602/2021;

Dėl faktinio naudojimosi jachta nenustatymo ir šios aplinkybės teisinės reikšmės. Pagal Aprašo nuostatas, mokesčių administratorius, prieš konstatuodamas pajamų natūra egzistavimą, privalėjo nustatyti šias esmines aplinkybes: faktinį naudojimosi turtu faktą, naudojimosi laikotarpį, naudojimosi apimtį, tokio naudojimosi rinkos vertę, tačiau to nepadarė. Net ir hipotetiškai darant prielaidą, kad jachta buvo naudojama C.C. asmeniniams tikslams, mokesčių administratorius privalėjo nustatyti konkretų laikotarpį, kuriuo jachta priklausė Pareiškėjai, ir tik šio laikotarpio ribose vertinti galimą pajamų natūra atsiradimą. Net jeigu C.C. būtų laikytinas tikruoju jachtos įgijėju, tokiu atveju Pareiškėjos lėšų perdavimas laikytinas paskola, o ne neatlygintinu turto suteikimu.

Dėl neteisingo pajamų perkvalifikavimo. Pareiškėja skunde pažymėjo, kad LVAT savo praktikoje yra išaiškinęs, kad turto įsigijimo sąnaudas gali sudaryti paskola ir už paskolą sumokėtos palūkanos⁶. LVAT jurisprudencijoje laikomasi pozicijos, kad mokesčių administratorius, siekdamas paskolos pagrindu perduotas lėšas kvalifikuoti kaip pajamas, privalo įrodyti, jog paskola buvo suteikta neatlygintinai, lengvatinėmis sąlygomis arba kad paskolos gavėjas neturėjo realios pareigos jos grąžinti arba tokia pareiga nebuvo vykdoma. Ginčo atveju tokių aplinkybių nebuvo nustatyta.

Skunde pažymėta, kad net jeigu būtų konstatuota, jog Pareiškėja patyrė su jos veikla nesusijusias išlaidas, tokios išlaidos galėtų būti vertinamos kaip neleidžiami atskaitymai pelno mokesčio prasme, tačiau tai nesudaro pagrindo laikyti šias išlaidas fizinio asmens pajamomis natūra ir apmokestinti jas GPM, VSD ir PSD įmokomis. Net jeigu būtų konstatuota, kad Pareiškėja neatlygintinai finansavo C.C. turto įsigijimą, tokia aplinkybė galėtų būti vertinama kaip paskirstytas pelnas ar kitos mokestinės pasekmės, tačiau tai nesudaro pagrindo kvalifikuoti šias lėšas kaip su darbo santykiais susijusias pajamas ir apmokestinti jas VSD ir PSD įmokomis.

Dėl esminio mokesčių administratoriaus pozicijos vidinio prieštaravimo. Viena vertus, ginčijamame sprendime teigiama, kad tikrasis jachtos įgijėjas buvo C.C., o Pareiškėja veikė tik formaliai, įsigydamą jachtą jo interesais. Reiškia, kad būtent C.C. laikytinas tikruoju turto savininku nuo jo įsigijimo momento, o Pareiškėjos lėšos, kaip paskola, buvo panaudotos šio turto įsigijimui finansuoti. Kita vertus, konstatuota, kad Pareiškėja suteikė C.C. pajamas natūra, apmokėdama jachtos įsigijimo ir išlaikymo išlaidas. Tai reikštų, kad būtent Pareiškėja buvo turto savininkė ir neatlygintinai suteikė naudą C.C.. Šios išvados yra logiškai nesuderinamos, nes jeigu C.C. buvo tikrasis turto įgijėjas, Pareiškėja negalėjo suteikti jam pajamų natūra, o galėjo tik finansuoti šio turto įsigijimą, sukurdamą prievolę atsiskaityti.

Priešingos pozicijos laikosi Inspekcija.

Inspekcija ginčijamu sprendimu patvirtino Šiaulių apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Šiaulių AVMI, vietos mokesčių administratorius) 2025-11-14 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (31.49 Mr) FR0682-255 (toliau – Šiaulių AVMI / vietos mokesčių administratoriaus sprendimas), kuriuo patvirtintas Šiaulių AVMI 2025-09-19 patikrinimo aktas Nr. (31.49 Mr) FR0680-279 (toliau – Patikrinimo aktas), ir Pareiškėjai nurodyta sumokėti 46 509,11 Eur GPM, 26 119,29 Eur GPM delspinigius, 18 603 Eur GPM baudą (40 proc. dydžio), 54 646,99 Eur VSD ir PSD įmokas bei šių įmokų 21 858 Eur baudą (40 proc. dydžio).

Šiaulių AVMI atliko Pareiškėjos pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) už laikotarpį nuo 2022-05-01 iki 2022-05-31, GPM, VSD įmokų bei PSD įmokų už laikotarpį nuo 2020-02-01 iki 2022-02-28 mokestinį patikrinimą, surašė Patikrinimo aktą, kurį patvirtino

⁶ LVAT 2022-06-08 nutartis adm. byloje Nr. eA-236-1047/2022;

Šiaulių AVMI sprendimu. Vietos mokesčių administratorius, vadovaudamasis GPMĮ 6 straipsnio 1 dalyje nustatyto 20 proc. GPM tarifu, Pareiškėjai papildomai apskaičiavo 46 509,11 Eur GPM, o vadovaudamasis Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo (toliau – VSDĮ) 19 straipsnio 2 dalimi, Pareiškėjai papildomai apskaičiavo 54 646,99 Eur VSD ir PSD įmokas (50 530,95 Eur darbuotojo + 4 116,04 Eur draudėjo).

Inspekcijos teigimu, ginčas vyksta dėl to, ar Šiaulių AVMI pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėjos vadovas gavo neapmokestintų pajamų natūra (jachtos vertė ir jos remonto bei išlaikymo išlaidos) bei, ar pagrįstai taikė MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas ir konstatavo, kad C.C. su Pareiškėja ir UAB „B“, kurios yra jo tiesiogiai kontroliuojamos įmonės, formaliai surašė jachtos pardavimo dokumentus (2020-03-23 vidaus vandenų transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutartį be Nr., 2022-06-09 PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)002), siekdami nuslėpti tikrąją jachtos naudotoją, o 2025-05-28 surašytomis paskolos sutartimis (Nr. 2025/05/28-001, Nr. MS006), siekdami eliminuoti mokestinę naštą, t. y. piktnaudžiauti mokesčiais – nemokėti GPM arba nukelti GPM sumokėjimo terminus nuo gautų pajamų natūra.

Nustatyta, kad Pareiškėja savo lėšomis apmokėjo už pirkinius, kuriais naudojos jos vadovas C.C., tačiau Pareiškėja nuo C.C. gautų 232 545,50 Eur pajamų natūra neapskaičiavo ir nedeklaravo GPM, VSD ir PSD įmokų (Patikrinimo akto 1 lentelė). Pareiškėjos išlaidos buvo susijusios su jachtos įsigijimu ir technine priežiūra. Pareiškėja jachtą, kurios įsigijimo kaina 208 900 Eur, apskaitė ilgalaikio turto sąskaitoje, nusidėvėjimo neskaičiavo, tikrinamojo laikotarpio sąnaudoms priskyrė 23 645,50 Eur su jachtos eksploatavimu susijusias išlaidas. Jachta Pareiškėjos veikloje nenaudota, pajamų neuždirbo. Pareiškėjos išlaidos, kurių bendra suma 232 545,50 Eur (208 900 Eur + 23 645,50 Eur), mokestinio patikrinimo metu buvo pripažintos C.C. iš Pareiškėjos gautomis pajamomis natūra.

Dėl jachtos įsigijimo aplinkybių. Pareiškėjos Didžiosios knygos 1230 sąskaitos (Transporto priemonių įsigijimo savikaina) 2022-01-01 likutis 208 900 Eur, 2022-12-31 likutis buvo 0 Eur. Šioje sąskaitoje buvo apskaityta jachta.

Pagal (duomenys neskelbtini) ((duomenys neskelbtini)) vardu 2020-03-06 išrašytą Pirkėjo pareiškimą (Purchaser Statement), kuriame nurodyti pardavėjai (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), pirkėjas – C.C., jachtos įsigijimo kaina – 209 000 Eur. Pirkėjo pareiškimą pasirašė pirkėjas C.C. ir (duomenys neskelbtini) atstovas – brokeris (duomenys neskelbtini).

Pagal (duomenys neskelbtini) 2020-03-13 pardavimo sutartį (Bill of Sale) be Nr., kurioje nurodytas laivo pavadinimas (duomenys neskelbtini) ((duomenys neskelbtini)), pardavėjai – (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), pirkėjas – C.C., kaina – 209 000 Eur. Pardavimo sutartį pasirašė pardavėjai (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), liudytojas – (duomenys neskelbtini) (jachtų brokeris, (duomenys neskelbtini)).

Pagal 2020-03-13 įgaliojimą valdyti jachtą (duomenys neskelbtini) ((duomenys neskelbtini)) pardavėjai (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) įsipareigojo ir patvirtino, kad jachta parduodama naujam savininkui – C.C..

(Duomenys neskelbtini) ((duomenys neskelbtini)) vardu 2020-03-13 išrašytą pristatymo ir priėmimo protokolą (Protocol of delivery and acceptance) pasirašė brokeris (duomenys neskelbtini) ir pirkėjas C.C..

Pagal Pareiškėjos pateiktą 2020-03-30 vidaus vandenų transporto priemonės registracijos liudijimą, registro Nr. LTU-2358, jachtos savininkas – Pareiškėja, kuri iš savo „C“, AB esančios sąskaitos atliko 208 900 Eur mokėjimus: 2020-02-03 – 20 900 Eur ir 2020-03-12 – 188 000 Eur.

Dėl jachtos perleidimo sandorių įforminimo. Pareiškėja 2025-05-30 pateikė 2020-03-23 vidaus vandens transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutarties kopiją be Nr., pagal kurią, pardavėjas C.C. parduoda jam nuosavybės teisę priklausančią burinę jachtą (duomenys neskelbtini) pirkėjui Pareiškėjai, kurios akcininkas ir vadovas tas pats C.C., už 209 000 Eur.

Pareiškėja 2022-06-09 įformino jachtos pardavimą susijusiai įmonei UAB „B“ pagal PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)002 už 150 000 Eur. Pardavimui pritaikė 0 proc. PVM tarifą pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 43 straipsnį (plačiau aprašyta Patikrinimo akto p. 6). Skirtumą tarp įsigijimo ir pardavimo kainos 58 900 Eur (208 900 Eur – 150 000 Eur) Pareiškėja apskaitė Didžiosios knygos 631220 (Neleidžiami atskaitymai) sąskaitoje. UAB „B“ Pareiškėjai 2022-06-10 pervadė 150 000 Eur (mokėjimo paskirtis – PVM SF (duomenys neskelbtini)002).

UAB „B“ vadovas nuo 2018-07-12 ir vienintelis akcininkas nuo 2022-03-07 – C.C.. Jos deklaruojama veikla nuo 2019-05-16 iki 2024-12-31 – konsultacinė valdymo veikla (EVRK 702000), nuo 2025-01-01 – konsultacinė verslo ir kito valdymo veikla (EVRK 702000). Vienintelis darbuotojas – C.C..

Pareiškėja mokesčių administratoriui pateikė 2023-07-19 „Pretenziją dėl 2022-06-09 jachtos pirkimo–pardavimo sutarties pažeidimo“. Siuntėjas – UAB „B“, gavėjas – Pareiškėja. Pretenzijoje nurodyta, kad po priėmimo–perdavimo akto pasirašymo buvo nustatyti esminiai laivo kokybės, komplektacijos ir įrangos trūkumai, kurių egzistavimas buvo paslėptas ir (ar) neatskleistas sutarties sudarymo metu. Pretenzijoje nurodyti reikalavimai: per 10 (dešimt) dienų nuo šios pretenzijos gavimo dienos nutraukti sutartį ab initio (liet. k. nuo sudarymo pradžios) ir atsiimti laivą (duomenys neskelbtini) jo buvimo vietoje, taip pat grąžinti visą sutarties pagrindu sumokėtą pirkimo kainą 150 000 Eur (vieną šimtą penkiasdešimt tūkstančių) į UAB „B“ banko sąskaitą, raštu patvirtinti, kad įvykdė aukščiau nurodytus įsipareigojimus.

Dėl taikos sutarties. Pareiškėja 2025-05-28 (mokestinio tyrimo metu) pateikė pasirašytą 2025-05-28 taikos sutartį tarp C.C., Pareiškėjos ir UAB „B“. Šią sutartį pasirašė fizinis asmuo C.C., Pareiškėjos vadovą C.C. atstovaujantis advokatas A.A. (toliau – A.A.) ir UAB „B“ vadovą C.C. atstovaujantis advokato padėjėjas D.D. (toliau – D.D.). Pasirašyta 2025-05-28 taikos sutartimi susitarta, kad jachta nuosavybės teisę pereina C.C. nuosavybėn. Po taikos sutarties pasirašymo per 10 darbo dienų grąžins už laivą gautas sumas, t. y. C.C. grąžins Pareiškėjai iš jos gautą pinigų sumą.

C.C. per 10 darbo dienų po taikos sutarties pasirašymo neatsiskaitė su Pareiškėja, todėl 2025-05-28 surašė paskolos sutartis Nr. 2025/05/28-001 ir Nr. MS006, pagal kurias jis sau nusistatė atsiskaitymo su Pareiškėja terminą – 24 mėn. po paskolų sutarčių įforminimo (Patikrinimo akto 14, 15 priedai).

Šiaulių AVMI 2025-04-09 Pareiškėjos paprašė pateikti jachtos įsigijimo dokumentus. Pareiškėja pateikė C.C., kaip fizinio asmens, jachtos įsigijimo dokumentus, o 2025-05-30 Pareiškėja pateikė jau savo vardu įformintus jachtos įsigijimo dokumentus iš C.C..

Dėl informacijos iš Lietuvos transporto saugos administracijos. Lietuvos transporto saugos administracijos konsultavimo skyrius 2025-06-12 informavo, kad Lietuvos Respublikos vidaus vandens laivų registre (toliau – Registras1) ir Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre (toliau – Registras2) duomenų apie jachtos (duomenys neskelbtini) (korpuso Nr. (duomenys neskelbtini)) savininkus laikotarpiu nuo 2020-03-13 iki 2025-06-05 nėra. Lietuvos transporto saugos administracijos vandens transporto departamentas dėl jachtos techninės apžiūros atlikimo informavo, kad: „Administracijos turimais duomenimis, burinei jachtai (duomenys neskelbtini), jos registracijos Registre

laikotarpiu nuo 2020-03-30 iki 2023-10-06 techninė apžiūra nebuvo atlikta. Pažymime, kad ši burinė jachta iš Registro išregistruota 2023-10-06“.

Inspekcija mokestinio patikrinimo metu nurodė, kad Lietuvos transporto saugos administracija savo tinklapyje⁷ informuoja, kad norėdami įregistruoti pramoginį laivą Lietuvos Respublikos vidaus vandenų laivų registre (Registras1), jo savininkas (valdytojas) turi pateikti asmens tapatybės dokumentą ir: pateikti ne mažiau kaip 4 skaitmenines pramoginio laivo skirtingų pusių išorės nuotraukas, kuriose matytųsi bent vienas pramoginio laivo bortas ir priekis arba galas, nuotraukas, kuriose būtų matomi pramoginio laivo identifikavimo žymenys (gamintojo lentelė, techniniai parametrai, CE ženklavimas (kai taikoma), korpuso numeris), nuotraukas, kuriose būtų matomas variklis ir variklio identifikavimo žymenys (gamintojo lentelė, techniniai parametrai, CE ženklavimas (kai taikoma), variklio numeris, jeigu pramoginis laivas registruojamas nuotoliniu būdu.

Inspekcijos teigimu, galimai jachta iš Graikijos nebuvo atgabenta į Lietuvos Respublikos teritoriją, o jos registracija atlikta nuotoliniu būdu.

Dėl Pareiškėjos įformintos suteiktos paskolos vadovui C.C.. Nustatyta, kad 2025-05-28 buvo įforminta paskolos sutartis Nr. 2025/05/28-001, kurioje paskolos davėjas (Pareiškėja) suteikė 59 000 Eur paskolą⁸ paskolos gavėjui C.C.. Taip pat nustatyta, kad tą pačią dieną (2025-05-28) buvo įforminta paskolos sutartis Nr. MS006, kurioje paskolos davėjas UAB „B“ suteikė 150 000 Eur paskolą⁹ paskolos gavėjui – C.C..

Kartu buvo įforminta 2025-05-28 trišalis susitarimas dėl restitucijos ir mokėjimų sudengimo (toliau – trišalis susitarimas dėl restitucijos) tarp C.C., Pareiškėjos ir UAB „B“. Šiuo susitarimu šalys susitarė, kad UAB „B“ turi gauti 150 000 Eur iš Pareiškėjos, Pareiškėja turi gauti 209 000 Eur iš C.C.. Kadangi sumos buvo lygiavertės, o reikalavimai buvo priešpriešiniai ir vienas kitą naikina, todėl šie įsipareigojimai buvo sudengti tarpusavyje.

Pagal Pareiškėjos Didžiosios knygos duomenis ir mokesčių administratoriui pateiktą Asocijuotų asmenų tarpusavio sandorių arba ūkinių operacijų ataskaitą (forma FR0528) Pareiškėja 2024-12-31 vadovui C.C. jau buvo suteikusi 351 900 Eur dydžio paskolas.

Dėl Pareiškėjos veiklos apimčių ir mokestinių rezultatų. Pas Pareiškėją įdarbintas buvo vienas asmuo – C.C.. Jis ėjo Pareiškėjos vadovo pareigas, kitų dirbančiųjų nebuvo. Pareiškėja per banko sąskaitą vykdė atsiskaitymus su kreditoriais iš skolintų lėšų, iš vieno skolindavosi, kitiems grąžindavo paskolas su palūkanomis. Pareiškėjos, neįskaitant 2022 metais įforminto jachtos pardavimo už 150 000 Eur, pardavimo pajamos tesiekė nuo 7 537 Eur iki 27 200 Eur. Pareiškėja deklaravo grąžintiną PVM: 2021 m. – 843 Eur, 2022 m. – 357 Eur.

Dėl apskaičiuotų papildomai mokėtinų mokesčių (įmokų).

Pareiškėja dėl Šiaulių AVMI sprendimo pateikė skundą Inspekcijai, pažymėdama, kad jokių argumentų ir motyvų, kurie būtų verti teisinės analizės dėl MAJ 69 straipsnio taikymo, Šiaulių AVMI nepateikė.

Dėl MAJ 69 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymo. Inspekcija išdėstė MAJ 10 straipsnio bei 69 straipsnio 1 dalies nuostatose nustatytas sąlygas ir pagrindus šių teisės normų taikymui, taip pat LVAT praktiką, aiškinančią šių teisės normų taikymą, akcentuodama, kad mokestiniuose teisiniuose santykiuose yra labai svarbus bendrasis sąžiningumo principas, be kita ko, reikalaujantis mokesčio mokėtojo atidumo, rūpestingumo bei draudžiantis piktnaudžiauti teise.

⁷ <https://ltsa.lrv.lt/lt/paslaugos/prasymu-formos/vandens-transportas-pf/pramogine-laivyba-pf/>

⁸ metinės palūkanos – 8 proc., paskola suteikta 24 mėnesių terminui;

⁹ metinės palūkanos – 8 proc., paskola suteikta 24 mėnesių terminui;

Įvertinusi visas pirmiau nurodytas aplinkybes, Inspekcija padarė išvadą, kad Šiaulių AVMI pagrįstai taikė MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas ir konstatavo, kad C.C. su Pareiškėja ir UAB „B“, kurios yra jo tiesiogiai kontroliuojamos įmonės, formaliai surašė jachtos pardavimo dokumentus, siekdami eliminuoti mokestinę naštą, t. y. piktnaudžiauti mokesčiais – nemokėti GPM nuo gautų pajamų natūra 232 545,50 Eur (jachtos vertė ir jos remonto bei išlaikymo išlaidos).

Skundžiamame sprendime Inspekcija atsakydama į Pareiškėjos argumentus, pabrėžė, kad nagrinėjamu atveju taikytos MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatos bei konstatuota, kad jachtos pardavimo dokumentai (2020-03-23 vidaus vandenų transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutartis be Nr., 2022-06-09 PVM sąskaita faktūra Nr. (duomenys neskelbtini)002) buvo surašyti formaliai, todėl Šiaulių AVMI pagrįstai jachtos įsigijimo ir išlaikymo išlaidas pripažino C.C. pajamomis natūra. Pareiškėja skunde Inspekcijai taip pat nurodė, kad vietos mokesčių administratorius privalėjo nustatyti (o to nedarė), pirma, kokia šio laivo yra rinkos nuomos kaina atitinkamam laikotarpiui, antra, kokį laikotarpį šiuo laivu naudojos C.C., ir tik tada, turėdamas šiuos duomenis bei įrodymus patvirtinančius juos, skaičiuoti pajamas natūra. Inspekcija nurodė, kad nagrinėjamu atveju nebuvo sprendžiamas jachtos nuomos klausimas. Ginčo atveju nustatyta, kad jachtos įsigijimo ir išlaikymo išlaidas apmokėjo Pareiškėja, tačiau jachtą įsigijo C.C., taip pat 2025-05-28 taikos sutartimi susitarta, kad jachta nuosavybės teise pereina C.C. nuosavybėn.

Inspekcija konstatavo, kad nėra pagrindo abejoti Šiaulių AVMI sprendimu. Inspekcija, atsižvelgdama į GPMĮ 2 straipsnio 15 dalyje apibrėžtą pajamų natūra sąvoką¹⁰, nurodė, kad Pareiškėjos patirtas išlaidas, kurių bendra suma – 232 545,50 Eur, Šiaulių AVMI pagrįstai pripažino C.C. iš Pareiškėjos gautomis pajamomis natūra. Pajamos natūra, gautos iš juridinio asmens – A klasės pajamos.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Atlikus Pareiškėjos PVM už laikotarpį nuo 2022-05-01 iki 2022-05-31, GPM, VSD įmokų bei PSD įmokų už laikotarpį nuo 2020-02-01 iki 2022-02-28 mokestinį patikrinimą, Inspekcijos sprendimu Pareiškėjai nurodyta sumokėti 46 509,11 Eur GPM, 26 119,29 Eur GPM delspinigius, 18 603 Eur GPM baudą, 54 646,99 Eur VSD ir PSD įmokas bei šių įmokų 21 858 Eur baudą. Ginčas šioje byloje vyksta dėl Pareiškėjai skundžiamu Inspekcijos sprendimu pirmiau nurodytos mokestinės prievolės sumų apskaičiavimo pagrįstumo ir teisėtumo mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėjos vadovas gavo neapmokestintų pajamų natūra (jachtos vertė ir jos remonto bei išlaikymo išlaidos) bei, taikant MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas, konstatavus kad C.C. su Pareiškėja ir UAB „B“, kurios yra jo (C.C.) tiesiogiai kontroliuojamos įmonės, formaliai surašė jachtos pardavimo dokumentus (2020-03-23 vidaus vandenų transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutartį be Nr., 2022-06-09 PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)002), siekdami nuslėpti tikrąjį jachtos naudotoją, o 2025-05-28 surašytomis paskolos sutartimis (Nr. 2025/05/28-001, Nr. MS006), siekdami eliminuoti mokestinę naštą, t. y. piktnaudžiauti mokesčiais – nemokėti GPM arba nukelti GPM sumokėjimo terminus nuo gautų pajamų natūra.

¹⁰ Pajamos natūra – tai neatlygintinai, mainais arba lengvatinė kaina (konkrečiam gyventojui dėl tam tikrų interesų ar sandorių įtakos nustatyta mažesne negu tikroji rinkos kaina) gautas nuosavybėn arba naudoti (neįgyjant nuosavybės teisės) turtas arba gautos paslaugos, taip pat kita gauta nauda (jei naudos davėjas turėjo tikslą naudą duoti konkrečiam asmeniui), kai gauto turto, paslaugų ar kitos naudos ekvivalentas pinigine išraiška pagal GPMĮ nuostatas būtų priskiriamas pajamoms;

Tiek iš Pareiškėjos skundo argumentų, tiek ir Komisijos posėdyje Pareiškėjos atstovo pateiktų paaiškinimų ir argumentų matyti, jog Pareiškėja iš esmės nesutinka su mokesčių administratoriaus išvada jachtos vertę ir jos remonto bei išlaikymo išlaidas pripažinti Pareiškėjos vadovo ir vienintelio akcininko C.C. iš Pareiškėjos gautomis pajamomis natūra. Pareiškėja paaiškino, kad tarp jos ir C.C. 2025-05-28 buvo sudarytos paskolos sutartys Nr. 2025/05/28-001 ir Nr. 2025/05/28-002, kurių pagrindu C.C. suteikta 82 645,50 Eur paskola su nustatytomis palūkanomis ir aiškiai apibrėžta C.C. pareiga grąžinti paskolą bei sumokėti palūkanas. Šią prievolę C.C. visiškai įvykdė 2026-01-15 mokėjimo pavedimu. O pagal GPMĮ 2 straipsnio 15 dalį, kaip pažymėjo Pareiškėja, pajamomis natūra laikoma gyventojų neatlygintinai gauta nauda, kurią asmuo gauna neturėdamas pareigos jos grąžinti. Pareiškėjos nuomone, vien dėl to, kad lėšos C.C. buvo perduotos paskolos pagrindu ir vėliau grąžintos, šios lėšos negali būti kvalifikuojamos kaip pajamos natūra. Taip pat Pareiškėja mano, kad ginčo atveju mokesčių administratorius nepagrįstai taikė MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas, nes ši teisės norma negali būti taikoma vien dėl to, kad sandoriai sudaryti tarp susijusių asmenų ar kad jų pagrindu atsiranda mokestinės pasekmės, palankesnės mokesčių mokėtojui.

Iš byloje esančių Pareiškėjos atžvilgiu mokesčių administratoriaus surašytų procedūrinių dokumentų matyti, kad buvo nustatytos šiam ginčui svarbios faktinės aplinkybės:

- Pareiškėja įsteigta 2019-04-10, aktyvios ekonominės veiklos nevykdė. Įregistruota pagrindinė veikla – statybų projektų plėtra, nuo 2025-01-01 statybų projektų plėtra, papildoma veikla – apskaitos, buhalterijos ir audito veikla; konsultacijos mokesčių klausimais, nuo 2025-01-01 iki 2025-04-01 apskaitos, buhalterijos ir audito veikla; konsultacijos mokesčių klausimais. Fiksuoti pavieniai sandoriai, dauguma jų PVM neapmokestinami sandoriai – gautos palūkanos už suteiktas paskolas, paskolos teikiamos tarp susijusių asmenų;

- pas Pareiškėją įdarbintas 1 asmuo – vadovas C.C., kuris yra Pareiškėjos akcininkas ir galutinis naudos gavėjas, jis įdarbintas 1 val. per dieną;

- C.C. apskaityta skola Pareiškėjai kasmet vis didėjo, 2024-12-31 sudarė 337 900 Eur;

- C.C. deklaruotos metinės pajamos: už 2022 metus sudarė 34 840,50 Eur; už 2023 metus – 34 542,46 Eur; už 2024 metus – 35 809,35 Eur. C.C. gaunamos pajamos (deklaruotos) neužtikrino paskolų grąžinimo sutartais terminais (2023-12-01 pagal paskolos sutartį Nr. 2023/12/01-001 C.C. 280 000 Eur paskolą gavo 24 mėnesių terminui; pagal aštuonis papildomus susitarimus prie šios paskolos 2024-12-24 Pareiškėja C.C. yra suteikusi 337 900 Eur sumą (išsamiau Patikrinimo akto p. 8–9);

- pagal 2020-03-13 pardavimo sutartį jachtą už 208 900 Eur įsigijo C.C.. Už jachtą apmokėjo Pareiškėja. Paskolos sutartį už jachtos pirkimą Pareiškėja su C.C. įformino tik mokestinio tyrimo metu 2025-05-28, mokesčių administratoriui nustačius, kad Pareiškėja jachtos nenaudojo ekonominėje veikloje;

- pagal 2020-03-23 vidaus vandenų transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutarties kopiją be Nr. pardavėjas C.C. pardavė jam priklausančią burinę jachtą (duomenys neskelbtini) pirkėjui Pareiškėjai, kurios akcininkas ir vadovas yra tas pats C.C., už 209 000 Eur;

- Pareiškėja 2022-06-09 įformino jachtos pardavimą susijusiai įmonei UAB „B“ (vadovas ir vienintelis akcininkas – C.C.) pagal PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)002 už 150 000 Eur. Skirtumą tarp įsigijimo ir pardavimo kainos 58 900 Eur (208 900 Eur – 150 000 Eur) Pareiškėja apskaitė Didžiosios knygos 631220 (Neleidžiami

atskaitymai) sąskaitoje. UAB „B“ Pareiškėjai 2022-06-10 pervėdė 150 000 Eur (mokėjimo paskirtis – PVM SF(duomenys neskelbtini)002);

– Pareiškėja mokesčių administratoriui pateikė 2023-07-19 „Pretenziją dėl 2022-06-09 jachtos pirkimo–pardavimo sutarties pažeidimo“. Siuntėjas – UAB „B“, gavėjas – Pareiškėja. Pretenzijoje nurodyta, kad po priėmimo–perdavimo akto pasirašymo buvo nustatyti esminiai laivo kokybės, komplektacijos ir įrangos trūkumai, kurių egzistavimas buvo paslėptas ir (ar) neatskleistas sutarties sudarymo metu. Pretenzijoje nurodyti reikalavimai: per 10 (dešimt) dienų nuo šios pretenzijos gavimo dienos nutraukti sutartį *ab initio* (liet. k. nuo sudarymo pradžios) ir atsiimti laivą (duomenys neskelbtini) jo buvimo vietoje, taip pat grąžinti visą sutarties pagrindu sumokėtą pirkimo kainą 150 000 Eur į UAB „B“ banko sąskaitą, raštu patvirtinti, kad įvykdė aukščiau nurodytus įsipareigojimus;

– Pareiškėja 2025-05-28 (mokestinio tyrimo metu) pateikė pasirašytą taikos sutartį tarp C.C., Pareiškėjos ir UAB „B“, kurią pasirašė fizinis asmuo C.C., Pareiškėjos vadovą C.C. atstovaujantis advokatas A.A. ir UAB „B“ vadovą C.C. atstovaujantis advokato padėjėjas D.D.. Taikos sutartimi susitarta, kad jachta nuosavybės teise pereina C.C. nuosavybėn, kuris po taikos sutarties pasirašymo per 10 darbo dienų grąžins Pareiškėjai už laivą gautas sumas. C.C. per 10 darbo dienų po taikos sutarties pasirašymo neatsiskaitė su Pareiškėja, todėl 2025-05-28 surašė paskolos sutartis Nr. 2025/05/28-001 ir Nr. MS006, pagal kurias jis sau nusistatė atsiskaitymo su Pareiškėja terminą – 24 mėn. po paskolų sutarčių įforminimo;

– už jachtos remonto išlaidas ir eksploataciją Pareiškėja sumokėjo 23 645,50 Eur sumą, t. y. patyrė išlaidas C.C. naudai.

Apibendrinus mokesčių administratoriaus surinktą informaciją ir nustatytas faktines aplinkybes, darytina išvada, kad faktiškai jachtą įsigijo ir po keleto tarp susijusių asmenų sudarytų sandorių savininku liko tas pats fizinis asmuo – C.C.. Bankinius mokėjimus iš Pareiškėjos sąskaitos C.C. atliko už savo, kaip fizinio asmens, įsigytą jachtą ir padengė su jos priežiūra susijusias išlaidas. O jachtos pardavimo dokumentai tarp C.C. ir Pareiškėjos, o vėliau tarp Pareiškėjos ir UAB „B“, bei 2025-05-28 taikos sutartis tarp minėtų trijų šalių surašyti formaliai, siekiant nusišalinti tikrąją jachtos naudotoją bei formaliai surašius paskolos sutartis, sudaryti teorinę galimybę C.C. nukelti skolos grąžinimą Pareiškėjai vėlesniais laikotarpiais be garantijos, kad jis su Pareiškėja atsiskaitys. Primintina, C.C. apskaityta skola 2024-12-31 Pareiškėjai yra 337 900 Eur suma, o paskolos sutartį už jachtos pirkimą (2020-03-13) Pareiškėja su C.C. įformino tik mokesčių administratoriaus atliekamų kontrolės veiksmų metu (2025-05-28), t. y. po penkerių metų, mokesčių administratoriui nustačius, kad Pareiškėja jachtos nenaudojo ekonominėje veikloje. Minėtų jachtos perleidimo sandorių formalumą patvirtina ir Pareiškėjos mokesčių administratoriui pateikta „Pretenzija dėl 2022-06-09 jachtos pirkimo–pardavimo sutarties pažeidimo“. Vadinas, C.C. su trūkumais įsigytą jachtą perleido Pareiškėjai, t. y. savo valdomai bendrovei, nes jis buvo vadovas ir vienintelis akcininkas, po to perleido UAB „B“, kurią taip pat valdė bei buvo vienintelis akcininkas, ir vėliau pats sau išrašė pretenziją, t. y. UAB „B“ išrašė pretenziją Pareiškėjai. Tą pačią dieną įformintą taikos sutartį ir trišalį susitarimą dėl restitucijos, nors faktiškai Pareiškėją ir UAB „B“ atstovavo kiti asmenys, iš esmės visų šalių vardu įformino vėl tas pats fizinis asmuo – C.C., kuris, kaip jau ne kartą minėta šiame sprendime, tiek jachtos įsigijimo, tiek remonto bei išlaikymo išlaidas padengė iš Pareiškėjos lėšų. Komisijos nuomone, šios faktinės aplinkybės parodo ne tik minėtų sandorių formalumą, bet ir nelogiškumą. Pažymėtina, kad pradinis šios jachtos savininkas C.C. pretenzijų jachtos pardavėjams neturėjo, nėra byloje duomenų, kad tokia būtų pareikšta. Taip pat atkreiptinas dėmesys, kad tik mokesčių administratoriaus atliekamų kontrolės veiksmų metu buvo surašyti ir mokesčių administratoriui pateikti dokumentai: 2025-05-28 taikos sutartis, 2025-

05-28 trišalis susitarimas dėl restitucijos bei 2025-05-28 paskolos sutartis Nr. 2025/05/28-001 (su Pareiškėja) ir Nr. (duomenys neskelbtini)006 (su UAB „B“), pagal kurias gautomis lėšomis C.C. finansavo jachtos įsigijimą. Tokie Pareiškėjos veiksmai, Komisijos nuomone, taip pat leidžia abejoti Pareiškėjos sąžiningumu. Taigi, kaip matyti iš išdėstytų faktinių aplinkybių, C.C. pagal 2020-03-13 pardavimo sutartį įsigijus jachtą, o Pareiškėjai iš savo „C“, AB esančios sąskaitos atlikus 208 900 Eur mokėjimus: 2020-02-03 – 20 900 Eur ir 2020-03-12 – 188 000 Eur, Pareiškėja privalėjo šias mokėjimų sumas pripažinti vadovo C.C. pajamomis natūra ir atitinkamai apmokestinti, tačiau to nepadarė. Pareiškėja siekė mokestinės naudos – nemokėti mokesčių nuo C.C. išmokėtų pajamų natūra ir vėlesniais sudarytais formaliais tarpiniais sandoriais tarp Pareiškėjos, UAB „B“ ir C.C. siekė tai nusišlepti.

Skundžiamame Inspekcijos sprendime (p. 5–6), remiantis LVAT praktika, išsamiai atskleistas MAĮ 10 straipsnio ir 69 straipsnio 1 dalies turinys, kai taikomas turinio viršenybės prieš formą principas, t. y., kai sandorio ar ūkinės operacijos turinys, užfiksuotas dokumentuose, neatitinka realaus to sandorio ar ūkinės operacijos turinio. Tokiu atveju mokesčių administratorius atkuria iškreipiamas ar slepiamas aplinkybes, su kuriomis mokesčių įstatymai sieja apmokestinimą ir mokestį apskaičiuoja pagal mokesčių įstatymų atitinkamas nuostatas, kurios pagal mokesčio įstatymo tikslą ir prasmę taikytinos esant nustatytai tikrajai atliktų veiksmų ar jų grupės kokybinei ir kiekybinei išraiškai, t. y. tikriesiems sandorio, ūkinės operacijos ar bet kokios jų grupės sudarymo tikslams. Taip pat Inspekcija išsamiai pasisakė, jog mokestiniuose teisiniuose santykiuose yra labai svarbus bendrasis sąžiningumo principas, be kita ko, reikalaujantis mokesčio mokėtojo atidumo, rūpestingumo bei draudžiantis piktnaudžiauti teise. Ginčijamame sprendime paaiškinta, kad draudimo piktnaudžiauti teise, ir, atitinkamai, MAĮ 69 straipsnio 1 dalies taikymo aspektu, svarbu yra tai, jog teisės aktas neįpareigoja mokesčių mokėtojo, esant galimybei pasirinkti vieną iš kelių teisėto elgesio modelio variantų, rinktis tokį, pagal kurį jam atsirastų didžiausia mokestinė prievolė. Komisija sutinka su Inspekcijos išdėstytomis LVAT nuostatomis dėl turinio viršenybės prieš formą principo bei draudimo piktnaudžiauti teise principų taikymo mokestiniuose teisiniuose santykiuose, taip pat – ir nagrinėjamu atveju, todėl šių nuostatų nekartoja. Komisija pripažįsta, kad aukščiau išvardintos patikrinimo metu nustatytos aplinkybės rodo, jog Pareiškėja veikė nesąžiningai, piktnaudžiavo teise, dirbtinai sukūrė teisinę situaciją ir naudojantis sudarytų dirbtinių sandorių, neturinčių ekonominio ir komercinio pagrindimo, siekė mokestinės naudos, todėl yra pakankamas pagrindas taikyti turinio viršenybės prieš formą principą ir mokesčių bazę nustatyti atkuriant iškreipiamas ir slepiamas aplinkybes, su kuriomis mokesčių įstatymai sieja apmokestinimą ir mokestį apskaičiuoti pagal mokesčių įstatymų nuostatas, t. y. taikant MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas.

Komisija nagrinėjamu atveju daro išvadą, kad Inspekcija pagrįstai konstatavo, jog C.C. su Pareiškėja ir UAB „B“, kurios yra jo (C.C.) tiesiogiai kontroliuojamos įmonės, formaliai surašė jachtos pardavimo dokumentus (2020-03-23 vidaus vandenų transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutartį be Nr., 2022-06-09 PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)002), siekdami nusišlepti tikrąją jachtos naudotoją, o 2025-05-28 surašytomis paskolos sutartimis (Nr. 2025/05/28-001, Nr. MS006), siekdami eliminuoti mokestinę naštą, t. y. piktnaudžiauti mokesčiais – nemokėti GPM arba nukelti GPM sumokėjimo terminus nuo gautų pajamų natūra. Kaip minėta, iš esmės faktiškai visus šiuos veiksmus atliko fizinis asmuo C.C., Pareiškėjos vardu sudarydamas tarpinius sandorius, kuris vėl tapo jachtos savininku, nepatirdamas jachtos įsigijimo ir remonto bei išlaikymo išlaidų.

Atsižvelgdama į paminėtas aplinkybes, Komisija atmeta Pareiškėjos teiginius, kad mokesčių administratorius privalėjo nustatyti faktinį naudojimosi jachta faktą, naudojimosi laikotarpį, naudojimosi apimtį, tokio naudojimosi rinkos vertę. Nei Pareiškėja, nei UAB „B“ jachtos nenaudojo ekonominėje veikloje, realiu jachtos savininku buvo C.C., todėl mokesčių administratorius pagrįstai pripažino pajamas natūra iš Pareiškėjos gavus C.C..

Aprašo 2 punkte nustatyta, jog gaunant turtą, paslaugas ar kitą naudą (toliau – turtas ar paslaugos), pajamos, gautos natūra, įvertinamos pagal pajamų natūra davėjo šiam turtui įsigyti arba paslaugoms apmokėti turėtas išlaidas, išskyrus Aprašo 3–6 punktuose nustatytus atvejus (Komisijos pastaba. Aprašo 3–6 punktai nagrinėjamam ginčui nėra aktualūs). Posėdžio metu Pareiškėjos atstovo buvo paprašyta įvardinti (detalizuoti) Aprašo punktą, kuriuo vadovaujantis, mokesčių administratorius nagrinėjamu atveju privalėjo nustatyti jachtos rinkos vertę. Pareiškėjos atstovas tokio punkto nenurodė. Atsižvelgdama į tai ir į Aprašo 2 punkto nuostatas, Komisija sutinka su mokesčių administratoriaus pozicija jachtos vertę, t. y. ir pajamų natūra gavėjo mokesčių bazę, nustatyti pagal Pareiškėjos (pajamų natūra davėjos) apmokėtas jachtos įsigijimo ir remonto išlaidas, už kurias C.C. neatsiskaitė. Mokesčių administratorius pagrįstai vadovavosi Pareiškėjos buhalterinės apskaitoje užfiksuotomis aiškiomis ir identifikuojamomis patirtomis išlaidomis.

Pareiškėja skunde ir Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu akcentavo, kad Pareiškėja 2025-05-28 sudarytomis paskolų sutartimis Nr. 2025/05/28-001 ir Nr. 2025/05/28-002 C.C. buvo suteikusi 82 645,50 Eur paskolą, kurią kartu su palūkanomis (86 796,14 Eur) C.C. grąžino mokėjimo pavedimu. Komisijos vertinimu, Pareiškėjos nurodyta aplinkybės neturi įtakos sprendžiant dėl pajamų natūra dydžio. Pirma, Pareiškėjos jachtai įsigyti išlaidų bendra suma sudarė 232 545,50 Eur (208 900 Eur + 23 645,50 Eur). Antra, minėti veiksmai (surašytos paskolų sutartys, C.C. atliktas mokėjimo pavedimas) atlikti mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmų metu, žinant visas su apmokestinimu susijusias aplinkybes. Primintina, 2025-05-28 paskolų sutartys surašytos praėjus penkeriems metams nuo jachtos įsigijimo. Trečia, C.C. apskaityta skola 2024-12-31 Pareiškėjai buvo 337 900 Eur ir C.C. gaunamos oficialios deklaruotos pajamos, pagal esamą situaciją, negali užtikrinti paskolų grąžinimo sutartais terminais. Ketvirta, 2025-05-28 paskolų sutartis pasirašė C.C., t. y. pats C.C. (ir Pareiškėjos direktorius, ir fizinis asmuo), siekdamas išvengti pajamų natūra gavimo fakto, surašytais sutartimis sudarė „regimybę“, jog už jachtą iš dalies buvo atsiskaityta. Penkta, 2025-08-25 taikos sutartis tarp C.C., Pareiškėjos ir UAB „B“, kuria jachtos perpardavimo sutarys buvo pripažintos niekinėmis ir negaliojančiomis nuo pat pradžių, patvirtina faktą, kad tikrasis jachtos pirkėjas buvo C.C., todėl Pareiškėjai apmokėjus už įsigytą jachtą bei kitas jos aptarnavimo išlaidas, už kurias C.C. neatsiskaitė, 232 545,50 Eur suma pagrįstai pripažinta gautomis pajamomis natūra. Šešta, 2025-08-28 įformintos paskolos sutartys (Nr. 2025/05/28-001, Nr. MS006) su Pareiškėja (59 000 Eur) ir UAB „B“ (150 000 Eur), nenurodant kada ir kokia forma tos paskolos buvo suteiktos, be jokių grąžinimo garantijų, pasirašytos pačio su savimi C.C., nepatvirtina siekio atsiskaityti.

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau išdėstytus argumentus, konstatuoja, jog skundžiamas sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas. Pareiškėjos skunde išdėstytais motyvais nėra pagrindo jo panaikinti, todėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimas yra tvirtintinas. Inspekcija įvykdė MAĮ 67 straipsnio 1 dalyje nustatytą pareigą pagrįsti mokesčių mokėtojų apskaičiuotas mokesčių sumas ir su jomis susijusias sumas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-02-09 sprendimą Nr. 69-10.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė